

עין משפטן נר מצוחה

ימשן דפוס מב"מ

א"ר יודהה אסר לכרות על ממקומם דעתו ומותר לכרות על פני הארץ או למעלה מעשרה מפני שדרוכה להקצץ תוך עשרה והלכה כרבנן יהודה: **ו' המזונב.** לכוון קצת מן הענפים: יוחיק טפח. ר"ל להחרחיק מן הגפן טפח או משרש הקנה: והקדומות. **ו' מגול** הוא חרם: ואנין ציריך שיוי בכרתו זהה ומוגירה. הוא משור והענין שאzan ציריך לזרום: אילן נתקlein זומר שנספחה. נבקע תרגום שליל וויסט להבקעה ור' ע': פישוש שיעלה לא שתחבר נזיהה נזבק ונתקש אלא כדי שליל ואיסטר להבקעה ולה' ר' ע': אז אומר הכתוב בענין שנזהה שביעית מן השדה תאכלו את התבואה אותה (ויקראכ'ו) ואמרו אנה נאכלת עד שתהייה תענין לאכול פירותיהם ומהנגים כמו רודריך לאכול הפרי שלא בישל כל צרכו ועוזנו קשה מעט על זהה שיזדמן להם. ובשביל ר' דוד אמר יאלן הפגנים יביהקו וישוב גופם חלק וכן משיזרויהם להלכensus המים בתוכם: ו' פ' ביבחים. בשלו ואי חושב כי כוכונתו זהה בשבייל פג' התאים: ושאמור וכן קויציא בהם. ר' דוד שאר כל מה שישצמא באילנות שהזרו פניהם וזווילתך ביתו. ושאר שני שבושים חייבין במשערות. ר' ל' כשיזרויהם הפרים או ייוי באין ליעונת מעשרות:

הערות לר"ש

4 כ"י. ובד"י: בערוך מקצת
מקצת הענפים מלשון. 5 כ"י.
ובד"י: ולא יgom מעל הארץ.
6 רשות.

הערות לרא"ש

1 וַקְשָׁה לִי, אֲמַאי בַּעַי בְּפִירֹות
שְׁבִיעִית יוֹתֶר מֵשָׁאָר פִּירֹות
בָּשָׁנִים אַחֲרִים. וַיַּל כִּי בָשָׁנִים

ליקוטים

ו. במשנה. לא שיעלה אלא שלא יוסיף. כה"ג בפ"ג'(וש"ש)
דשבת מה".
ו. במשנה. וכן קיוצא בהן
כוב' ה. הפירוט שהן כמו פג'י
חנאים, שיש בהן הזורה
והוכחה, נמי שעור אכללה
কমন পঞ্জি.

כעלוֹר מִקְטָע מִקְמָת סַגְפִּיס
וְזֶנֶּג (דְּבִירָה נֶה): יַרְחִיק
מִן סְלִין וּקוֹן, וְלֹא יָגוֹס מֵעַשׂ⁵
שְׁנֶפֶשׁ. נְדָק מַלְטוֹן וַיְפַתְּחֵי
(לִיכָּה ב): שִׁיעַלְהָה. סִימַתְכָּל

אוכליין [פירוט האילן
בשביעית]. מוסט דדרטינ
ליכלה (ויקלח נא) וויל לפסקאד
כלומליין צפ' מקוס טנאגו
(פסחים דג נא). ומלהי טענמל
ממעניין בגאנל קמיה (צ'ק דג
ק). וצוקה צקוף לוינט סיגזול
(דג מ): הפקנויזין ומיטלה
וכטיקת. וויס טיס הוכל
קדס טימטעלן סיינו לאפסקאד:
הפגן. [טל מהנא], לדכמיכ
סתמאנס חננוש פגיאס (שי ד
יג): משוזהידוח. משתהמלו
[נטקטנטל] [סמאכטישס מיכא
טאומאץ], מלען זוילם לו אמאס
(גרלעטט נא): אוכליין בהז

לעקט כל הטענה ולא נאמר לנו מתיו
ספיטו גמולין: ביהלו. צפלק
כך שגנוי יהס מוכלן מפיירומיטם,
ם משיזוריהו. לך צדקה. וענין
להו צמלו, והני מותק צהlein כוכונה
ען טהילנות שפיגיסט מווילימיס קך
כונם למן ניתנו. ושאר שני
וז סירא. אילן שנפשה. פיי נסדק
ה (ג). לא שייעלה. פיי שיתחבר.
תחנןן (שכת קנא): קושרין לחוי
אלא שלא יוסיף. זה מאיתמי
בשביעית. [בירושלמי] דכתיב
ולחיה אשר בארץ תהיה כל
דכתיב מן השדה תאכלו את
אבבא אמר שתי תבאותה הן אחד
תתיכ באלכה ולא לאיבוד והואיל

בראה כמאבד. הפגין, פ"י התאנין גונה חנטה פגיה, משוזדריהו. פ"י ביכתיב (בראשית לב) וירוח לו ביכילו אמר רבה בר בר חנה איבען תימא מהכא (זכריה יא) לגoms נפשם בחלה כי, קלומר בטוב. וכן קויזא בחן בשאר (ששבריה ב"א מ"ב) בתמיין

לְגַדְעָה וְמִתְּפָאָר, וְמִתְּבָאָר טְבָנָה לְסֶלֶגֶן
בָּה: פְּגִזָּה. מְהֹרָה קָעֲנִיס [ג] מְחֻלָּם
סְסָמָק כְּמוֹ וַיְלֵם נָוֶשׁ סְמָמָס: אַוְכָל
וְרַבְמָה, לְבָנָהָה לְבִינָה עַד דִּיגְמָרוֹן:
וְנַפְסָס בְּמַלְאָה, בֵּין, וְצָבָ' יוֹלֵד דּוֹפָן
וְסָוִון גַּמְלָה מְלַמְּכָתָה נְמַעְשָׂךְ כְּלַעֲטָן

כדרכה אסור אלא או מגביה טפחים או גומם מעל הארץ: ו המזונב בגפניהם והקוץץ קנים רבי יוסי הגלילי אומר ירחיק טפה ר"ע אומר יקוץץ כדרכו בקדודם או במג' ובמגירה ובכל מה שיריצה לאילן שנפשה קושרין אותו בשבייעית לא שיילה אלא שלא יוסיף: ז מאייתי אוכליין פירות האילן בשבייעית הפגים משיזריהו* אוכל בהם פטו בשדה ביהלו כונס לtower ביתו וכן כיווצא בהם ° בשארו * ראה ליקוטים בעמוד הקודם. שיניינו נוסחים: ונ"א ושאר (דפוס וילנא). וכ"ה מעלה, כיוון שלכל שמקן כמן עטלה. ולכל כלי ישודה: ל חמוץ נ蛾ן מן ויב. עניינו קליות סקלות: ירחיק טפה לימיק מן שען לו מעיקר קינס טפה: וקדודם "אלקמלוס": ומג' "הַלְמָנְגָל". ובמגירהammot, וסול "הַלְמִינְטָלָה" סמוּך נכל ואכוונה שלין לך שינוי זקניא נמיינט. וכל זה נצלל נמכאין למולו: אילן שנפשה נצען מלוגס ויסוף (צ"ה טו ג') ופסח: לא שייעלה על כדי שימפער ימלה, מלן כדי צלול יוסיף נצען. ולכל כלי ישין ימלה, מלן כדי צלול

עקבות: ז' ממר ט' צננה ספקיעמיש (ויקירלה כה יט) מן הצעדה מהכלו לה מת מזוחמתה, ותמלנו (ספלו עט"פ טס ז' לינו לטמי עד שיטיו מהכלו לה מת מזוחמתה) מילא נמלמה עד שטמיה מזוחמתה.

פירוש מהרי' בן מלכי צדק

במג'ל. ובמג'ירה. בלע
מלשון ויפשחני (אי'
אלא ש"א יוסף. וככ'
של מת לא שיעלה
אוכליין פירוט האיל
(ויקרא כה) ולבה מהר
תבואהתה לאוכל, נ
תבואהתה, ר' חייא בר
בשרה ואחד בכית. ו
ואיתך רשי לאברהם.
אתה אוכל ואי אתה
כדכתיב (שיר ב) הח
משתתחילו לבשל נ
הشم. ביהלו. מהו
משילבינו ראייהן.
ותקצר נפשי בהם
נתבשלו ולא נתבש
שינו. יהוינו. רבינו
בתוכה שכמה בשכיחות מפני שהוא עובדה. תניא
(נדה ח): נמצאת אומר ג' בתולות הן בתולות אדם
ובתוכה אדמה ובתוכה אלין. בתולות אדם שלא
נבעליה מימה. בתולות אדמה שלא נعبدיה מימה.
בתולות אלין שלא נקצתה מימה. ר' יהודה אומר
כדרך אסור. פ"ר יהודה כתעמי דברי שניינו דתנן
(לעיל פ"ב מ"ה) ר' יהודה אומר מוקם שנגגו לסתוך
אין סcin' וכו' אף כאן בעי' שינוי שמגביה י' טפחים
וקוץין או גומם מעם הארץ. פ"י ובלבד שלא ישרש.
ספרים אחרים ובלבד שלא בקורום. לו המונב' בגפניים.
פי' הקוטע מקצת גפניים להగbir חhn מלשון וייזן בך
(דברים כה). באגדת רות Marshal הכרם שנזדווגו לו ג'
אריסים רעים, אחד מקטף בעולות, ואחד מזונב
בגפניים, ואחד עוקר בראשים. והקוץין קנים. פ"י
שדרך הגפניים לעמוד עם הקנים. רבי יוסי אומר. לא
יגום מעם הארץ אלא יניח מהם טפח דחשת לעבודת
הארץ. ר' עקיבא אומר קוץין בדרכו. ואפי' מעם
הארץ. שלא היינו לשרבובת הארץ ורבוינו. ברבותה

ב' ט

מפוס דדרסין נמלט לא מפקטווזן משלח וכגון ציטולס מומליכים וממוניים בחם פתו בשדה. ולו, נסדק: גאנטל טרכט בח'ו. גאנטל טרכט לא ימפרק מיטילען להליך נסדק לנדס טאס לרוייס נמלט לא מילטן מונטן ור חמזגב. מומכין זנותה קפניות כדי שיעלה לגוע ויגדי, וכן קינס קוויזים בקינס כדי סיוקפו ולרך נגוממן מעס סמליך ואסטום מלמייק טפם למ מומי כענודא: שנפשה. נסדק: לא שענעה. וימבדר למקומס היל סלה יומק. ליטדק: ז מאימתי אובלין פירוט האילן בשבייטה. לנדס טאס לרוייס נמלט לא מילטן מונטן מונטן

עין משפט נר מצוחה
ב מיי פ"ה מהל' סמיטס וויל'
כל' טו, טו. ס מיי פ"ה מהל'
סמייטס וויל' כל' טו קמג עזען
קמם. ע מיי פ"ג מהל' מעצל
כל' ט. פ מיי פ"ט מהל'
סמייטס וויל' כל' טו.

רמב"ם דפוס יישן
ח בוסר. הוא ידוע והוא
העב שלא נתבל: **הבאיש**.
הוא שהי הגריגרים נראין מבחן לרוב
צחחות הגריגרים כשיננסו חוכם
מים והביא על זה העין שם
באהש מהפניהם שהוא קרב
להתעפש בשחתה כשינחווה:
ט משיכניסו רביית ט שיעור
סאה מן הזיהה וביעית שם:
פוצען. שוכר אותו כמו שעשו
בזיהים המאלך וזה אמר
הכיניסו שליש כשייר
שליש לו בלב בשתייה סאה
מאthon הזיהים עושן ג' לוגין
שם כשייחי נגמץ וייה
העיקר בשוייציאו מן השם
תשיעית מה שוייציא כשייה
נגבר בישולו מותר לו לכתוש
אותו ולדרוך אותו למדינה:
ולהכenis המשמן לבתו ויאכל:
וכן **כיווץ** בהם. הפ'
שיוציאו מהן שמן וכבר ביאנו
שיעור לוosa ורביית בסוף
פה: **ונונת המעשרות** תיבאר אחר זה במ"ט מעשרות:

הערות ל"ש

- 7 כ"י. ובדרפס"י: אחת בבית.
 - 8 כ"י. ובדרפס"י: א"ר בר-
 - 9 וכ"ה בירושלמי מהו שליש,
לוג, מתני בעושן ג' לוגין
לסה (הג' הגרא). ועי' בש"א
ובפאת השלחן). 10 בכ"כ:
- ונונת.

הערות ל"א"ש
אחרים יכול לחזור האילן אם
צידר [עציין] שהוא מעלה
בדמים (עיין ב' ב' צא ב). אבל
קשה לי מאי דאמירין (שם) לא
מת חיא בר זאלא בשביב
שקבץ[ין] anzeigen לא ומנה, וגם
אמרין בפ' החובל (שם) האי
לקמציהה, ממשע אפללו מעלה
בדמים, וצ"ע (חידושי רבי
מדכי רומאנו). ועיין לקמן
סוק' מ"י בר"ש וב'ם שם.

ליקוטים

- ח. במשנה. הבוסר משחביा
מים אוכל בו פtan. הרוא"ש
(שה צויפט)
ע"ז פ"ב ס' יג.
- ונן כיווץ. דובר גם כן,
פירوت שהן כמו בוסר שיש
בחן הבאת מים וכן הכאשה
שיעזון כמו בוסר, וכן בזיותם
(דמ"ט). (חידושי הגרא)
- 1 קרי אומש' ב'מ"ז ד"ה וכו'.

פירוש מהר"י בן מלכי צדק

שליש כגן שכלי היה בגמרו שקל ועתה הוא שליש
שקל א"ג כגן סאה זיתים גמורים מוציאין ר'
לוגין שמן ואם תכתחוש סאה מאלו יוציאו ב' לוגין
שמן ואלו נקראין זיתים משחביאו שליש. וכן כיווץ
בahn וכו'. דתנן (מעשרות פ"א מ"ג) התבואה
והזיתים משיכניסו שליש. ושאר כל פירות האילן
כחובן למעשרות כך היובן לשבעית. כלומר בפגין
ובbosר ובזיתין רשייא לאכול מהן בשבעית קודם
שהגיעו לעונת המעשרות שבני אדם עשוין לאכלן
כך אבל משאר פירות האילן אין רשייא לאכול אלא
משבאו בשאר שני שבוע כיווץ בהן לעונת
המעשרות אבל קודם לכך לא מפני שאתה מפסידן
ואמר קרא לאכללה ולא להפסד. ות"ר כל התבואה
לאכול מלמד שאין נאכלת אלא התבואה מין אמרו
מאימתו אוכלין פירות האילן בשבעית הפגין
משזרוחו וכו' עד ושאר כל פירות האילן אין את
רשאי לכבות מהן ולשלוק מהן ולא לאכול
מפגיהן אלא כעונת למעשרות כך עונת לשבעית.

פירוש הרא"ש

סמכה ומים יכול לנטוי וצימחת לוג' צימחת גמן וגוו' מהלט
בגמן: פוצען. למקם מלילות ומלול ותוכי ג' מז' לוג' לוג'：
הכיניסו שליש. טענו על סלט גילום, ה'ג' טיכול לאוילם
ממנו סלט טמן קעליטים למן כטיגמורו, ופירות קרלטן
עיקר דעתמן למעשרות פוך קעליט סלט לדמן צפ'ק
למעשרות (מ"ג) סטטולא וטומיס מטאנטילו סלט: (בעונת)
לשבעית. והן לאם ומן מוגדק כהו מיליס ועניטס

פירוש מהר"י בן מלכי צדק
משיבחילו. ח הבוסר. פ' הענבים והבאושים.
ЛОגין שמן: ואוכל בשדה. שאין בו איבוד שנן לוגין צפ'ס (מ"ג): הכניסו חזי לוג.
לאין סין ומונען, דלין סין דלן דרכו לוגן לדמן לוגן צפ'ס (מ"ג): הכניסו שלייש. סטטולו מעת יומל עד סאות יכול לנטוי מי לוג מנקה כל' פירות
שעניטין נגדל. כי נמי סלט ממ' שטוי פה יכול כטאנטילו לוג' צימחת גמן: כעונת עכטיו: בן עונתן¹⁰

1 עיין דיבמ"ץ מעשרות פ"א מ"ב. 2 רשות. 3 כונצ'ל. 4 ההגה
הגרנץ.

בגמן מעשרות (פ"ה מ"ג) סמכה ומים מטאנטילו. צפ'טולו
סמכה קעליט, כמ'ג ולצטטן ולמיס ה'ג' צהילך מס'ס כל' מז' גן גן
מג'ולמה למלול וכמ'ג מ'ס'ס מ'לול מהן מז'ולמה, כ' מז' גן גן
המ'ר צמ' מז'ות מהן מז'ים ולמ'ת מז'ים מז'ים מז'ים מז'ים מז'ים
מים. צפ'טולו דרכ' רקומות הולכים ור'ם: הבאיש. מ'ן צפ'ק
לצ'וד סקן דרכ' רקומות הולכים ור'ם: הבאיש. מ'ן צפ'ק
למעשרות (מ"ג) טעניז' מטאנטילו [ל] מפלס צפ'טולו נלן: ט' רביית לוג' צהילך